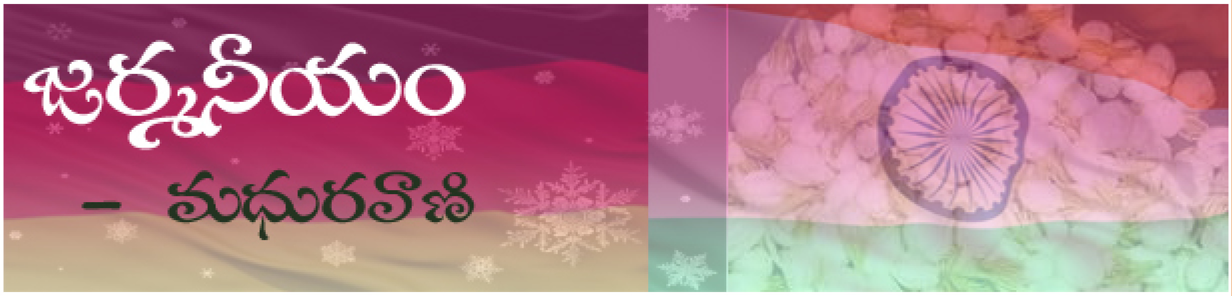

దోసెడు మంచు పూలు.. గుప్పెడు గుండె ఊసులు..

మనం ఎవరింటికైనా వెళ్ళినా, ఎవరైనా మనింటికి వచ్చినా గుమ్మంలోనే ఒకరినొకరు పరిచయం చేసుకోవడం సంప్రదాయం కదా! అందుకనీ...

"నమస్తే అండీ."

"నమస్తే.. ఎవరమ్మా నువ్వు?"

"నేనండీ. మధురని.."

"మధురా.. పేరు ఎక్కడో విన్నట్టుందే.."

"మరేనండీ.. ఇదివరలో ఇక్కడే కౌముది గడపలో కూర్చుని మీకు కొన్నికథలు చెప్పాను కదండీ.."

"ఆఆ.. గుర్తొచ్చింది.. ఏంటమ్మా సంగతి.. ఇలా వచ్చావేం?"

"మరేంలేదండీ.. తీరిగ్గా కూర్చుని కాసేపు మీతో సరదాగా మాదేశం కబుర్లు చెపుదామని వచ్చానండీ.."

"మీదేశమా.. నువ్వు ఎక్కడ ఉంటావేంటి?"

"నేను జర్మనీలో ఉంటానండీ. అప్పుడే పావొంతుపైన జీవితం ఇక్కడే గడిచిపోయిందండీమరి.. అందుకే మాదేశం అనేసాను."

"ఏంకబుర్లు చెప్తావేంటి.. ఏదో దోసెడూ గుప్పెడూ అంటున్నావే?"

"మరేనండీ.. మన ఆంధ్రదేశంనుంచీ ఈదేశానికి ఎగిరొచ్చాక ఇన్నేళ్ళలో ఎన్నెన్ని మంచుపూలవానల్లో తడిసానో కదండీ.. ఆ జ్ఞాపకాల ఊసుల్ని నెలకోదోసెడైనా నింపుకొచ్చి మీ అందరితో పంచుకుందామనీ.."

"ఓహో.. మంచిపనే.. మరి మమ్మల్నేం చెయ్యమన్నావిప్పుడు?"

"మీరేం చేయక్కర్లేదండీ. ఎంచక్కా వేడిగా కాఫీనో, టీనో పక్కనపెట్టుకుని, వెచ్చగా చెంపన చేతులు పెట్టుక్కూర్చుని హాయిగా నేచెప్పే కబుర్లన్నీటికీ ఊకొడితే చాలు.. అదే మహాభాగ్యం.."

"ఊ.. కానివ్వు మరి.. శుభం.. నీదేఆలస్యం!"

:-)

వచ్చే వచ్చే వసంత వేళ!

మార్చి నెల వచ్చిందంటే పచ్చటి వేపచెట్ల నిండుగా విరగబూసిన వేపపూత, ఆగాగి వినిపించే కోయిల కూజితాలు, మావిడాకుల మధ్యన దాగి గుత్తులు గుత్తులుగా చెట్లకి వేళ్ళాడే పచ్చి మామిడికాయలతో చైత్ర మాసం వస్తూ వస్తూనే వసంత శోభని మోసుకొస్తుంది. ఇక్కడ వేపచెట్లు, మామిడిచెట్లు లేకపోయినా ఇప్పటిదాకా మంచు ఎడారిలా మారిపోయిన పరిసరాల్లో కదలిక వచ్చి మోడులైపోయిన చెట్లలో ఆకుపచ్చటి జీవం పుట్టి లేత చిగుర్లు తొడుగుతూ, రోజుల తరబడి మొహం చాటేసిన సూరీడు కాస్త ఒళ్ళు విరుచుకుని ఆకాశ వీధుల్లోకొచ్చి సందడి చెయ్యడం మొదలు పెడతాడు. కొన్ని చెట్లైతే ఆకుల కంటే ముందు కొమ్మల నిండా మొగ్గ తొడిగి చెట్లన్నీ పూలగుత్తుల్లా మారిపోయి కనువిందు చేస్తాయి.

చలి గుప్పిట్లో విలవిలలాడుతున్నప్పుడు అందరూ ఎప్పుడెప్పుడు వసంతం వస్తుందా అని కళ్ళల్లో వత్తులు వేసుకు ఎదురు చూస్తుంటారు. అందరి ఇళ్ళ ముందూ వెనకా ఉన్న స్థలాల్లో తోట పనులు మొదలు పెట్టేస్తారు. చలి వేటుకి మూగబోయిన తోటని మళ్ళీ తీర్చిదిద్దడం కోసం కొత్త మట్టి, ఎరువులు, రకరకాల విత్తనాలు, మొక్కలు కుండీలు లాంటివన్నీ సిద్ధం చేసుకుంటారు. తోట పని శ్రద్ధగా చేసుకోవడం వల్లనే ఇక్కడ దాదాపు ప్రతీ ఇంటి ముందు చిన్నదో పెద్దదో అందమైన తోట కనిపిస్తుంటుంది.

Early Spring లో ఎక్కువగా పూసే Crocuses, Lilies, Daffodils, Hyacinths, Pansies లాంటి మొక్కల్ని ఓ నెల రోజుల ముందు నుంచే చిన్న చిన్న కుండీల్లో, కప్పుల్లో నాటుకుని ఇంట్లోనూ, ఆఫీసుల్లోనూ పక్కన పెట్టుకుని ఎప్పుడెప్పుడు పువ్వులు పూస్తాయా అని ఆత్రంగా ఎదురు చూస్తుంటారు. బయట కూడా ఇంటి ముందో, వెనక తోటలోనో పోయినేడాది నుంచి నేలలో పాతుకుని ఉండిపోయిన దుంపలు శీతాకాలపు నిద్రలోంచి మేలుకుని మట్టిలోంచి పచ్చగా పైకొచ్చి పువ్వులతో నవ్వుతుంటాయి. వాటిని చూడగానే వసంతాగమన సూచికలు కనిపించాయని, మంచు పులి పారిపోయే వేళయిందని మాయమైన సూరీడు మళ్ళీ వెచ్చగా విందు చేస్తాడని ప్రాణానికి హాయిగా అనిపిస్తుంది.

Spring వచ్చిందంటే అందరిలో ఉత్సాహం ఉరకలేస్తూ ఉంటుంది. ఉదయాలు, సాయంకాలాలు woods లోకి వాకింగు, జాగింగులకి వెళ్ళడం, సైకిళ్ళేసుకుని ఊరంతా చుట్టెయ్యడం, ట్రెక్కింగ్ అంటూ కొండలు గుట్టలు ఎక్కడం, స్ప్రింగ్ ఫెస్ట్ ల పేరుతో ఏ కాస్త వీలు చిక్కినా అందరూ ఆరుబయట కలిసి కూర్చుని సరదాగా పార్టీలు చేసుకోవడం.. ఇలా ఎక్కడ చూసినా పండగ వాతావరణం కనిపిస్తుంది.

పండుగలు, పబ్బాలు అంటే మనం ఇంటి నిండా చుట్టాలు పక్కాలతో బోల్డన్ని వంటలు స్వయంగా తయారు చేసి 'అతిథి దేవోభవ' అన్నట్టు సంపూర్ణ ఆతిథ్యం ఇవ్వడం మన సంప్రదాయం. అది కూడా ఏ ముగ్గురికో నలుగురికో కాదు, ఇరవై పాతిక మందికైనా అవలీలగా భోజనాలు సిద్ధం చేసెయ్యడం మనకి బాగా అలవాటైన పద్ధతి. ఇక్కడ మాత్రం చాలావరకూ పార్టీలంటే అందరూ తలో చెయ్యి వేసి చేసుకునేవే ఉంటాయి. పార్టీ ఎవరింట్లో హోస్ట్ చేసినా సరే భారమంతా ఒకరి మీద పడకుండా తలా ఒక వంట చేసుకొస్తారు. అందరూ కలిసి బయట ఏదైనా రెస్టారెంట్ లో పార్టీ చేసుకుందామనుకున్నా సరే చాలా వరకు ఎవరి బిల్లు వాళ్ళే కట్టుకుంటారు.

ఒకసారి మా లాబ్లో కొలీగ్ ఒకరు జాబ్ పూర్తి చేసుకుని వెళ్ళిపోతున్న సందర్భంలో ఫేర్ వెల్ పార్టీ అని మొత్తం ఇన్స్టిట్యూట్లో అందర్నీ ఒక బార్ అండ్ లాంజ్ లో కలుద్దామని ఆహ్వానించారు. అప్పటికి నేను జర్మనీ వచ్చి నెల రోజులు కూడా కాలేదు. అప్పటికి నేను కాకుండా మా లాబ్లో ఇంకో ఇండియన్ అమ్మాయి, అబ్బాయి ఇద్దరు కొలీగ్స్ ఉండేవారు. మేం ముగ్గురం కలిసి వెళ్ళాం. ఫేర్ వెల్ పార్టీ కాబట్టి కొలీగ్స్ అందరూ వచ్చారు. ఎంచక్కా ఎవరికి కావలసింది వాళ్ళు ఆర్డర్ చేసుకుని తాగుతూ కులాసాగా కబుర్లాడుతూ కూర్చున్నారు. అందరూ ఎవరి వాళ్ళే బిల్లు వాళ్ళే కట్టుకున్నారు. భలే చిత్రంగా అనిపించింది నాకు. ఇక్కడ చాలావరకూ పార్టీలన్నీ ఇలాగే ఉంటాయి.

ఆ రోజు పార్టీలో నేను ఇంకో ఇండియన్ అమ్మాయి ఇద్దరం ఏవో ఫ్రూట్ కాక్ టైల్స్ తాగుతూ కాలక్షేపం చేసాం. అప్పటికే అర్ధరాత్రి కావొస్తున్నా ఎవ్వరికీ ఇప్పుడప్పుడే కదిలే ఉద్దేశ్యం లేదని తెలిసాక ఇంక మాకు బోర్ కొట్టేసి మనిద్దరమే వెళ్దాం పదమని నుంచి బయటపడ్డాం. ఆ టైముకి బస్సులేం ఉండవు. టాక్సీ పిలుద్దామా అనుకుని కూడా బయట వేసవి కాలం చల్లగా

వీస్తున్న గాలి హాయిగా ఉందని ఇద్దరం కలిసి నడుద్దాం అనుకున్నాం. విశాలంగా, నిర్మానుష్యంగా, నిశ్శబ్దంగా ఉన్న రోడ్డు మీద ఆ అర్ధరాత్రి పూట మేమిద్దరం అమ్మాయిలం దాదాపు రెండు కిలోమీటర్ల పైన నడిచాం. కాసేపటికి మాటల్లో 'చూసావా అర్ధరాత్రి పూట ఇద్దరు అమ్మాయిలం నడిరోడ్డు మీద ఎవరి తోడూ లేకుండా ఎంత ధైర్యంగా నడుస్తున్నామో.. గాంధీ గారు చెప్పిన ప్రకారం వీళ్ళకి నిజమైన స్వాతంత్ర్యం వచ్చినట్టేనన్నమాట అనుకుని నవ్వుకున్నాం.

ఇప్పటికీ లాబ్లో ఏదన్నా పనుండి కాస్త ఆలస్యంగా రాత్రి పూట వెళ్ళాల్సి వస్తే ఒంటరిగానే వెళ్ళి వచ్చేస్తుంటాం. అయితే ఎంత ధైర్యంగా అనిపించినా, ఎంత భద్రమైన చోటైనా సరే మన జాగ్రత్తలో మనం ఉండటం మంచిది కాబట్టి తప్పనిసరి అయితే గానీ వేళ కాని వేళలో బయట తిరగము. కానీ, బయటికెళ్తే ఎలా ఉంటుందో, ఎవరు ఏమంటారోనన్న భయాలైతే ఎప్పుడూ కలగలేదు. మొత్తానికి ఇక్కడికొచ్చిన కొత్తలో అప్పుడలా నడవడం మాత్రం నాకో చక్కటి సరదా జ్ఞాపకం!

మనకి పువ్వులంటే బాగా ఇష్టమున్నా చాలామంది పువ్వులన్నీ చెట్లకి ఉంచడం కన్నా కూడా కోసి తలలో పెట్టుకోడానికో, దేవుడికి పెట్టడానికో ఆసక్తి చూపిస్తారు కదా.. ఇక్కడేమో ఎక్కువ శాతం అన్నీ మొక్కలకి ఉంచడానికే ఇష్టపడతారు. అసలు కొంతమందైతే చెర్రీలు, ఆపిల్స్ లాంటి పళ్ళు కూడా కోయకుండా చెట్లకే వదిలేస్తారు.

వసంతం వస్తూనే బోల్డు రకాల పువ్వులు పూస్తాయి కదా.. ఆ పూల మొక్కలన్నిటినీ పొందిగ్గా పెంచడానికి ఇష్టంగా శ్రమపడతారు. ఏదన్నా ప్రత్యేక సందర్భాలు వచ్చినప్పుడు స్నేహితులకి వాళ్ళ తోటలో పూసిన పువ్వులతో బొకేలు తయారు చేసిస్తుంటారు. చాలా తరచుగా పూల మొక్కల్ని బహుమతిగా ఇస్తుంటారు. ఇంటి లోపల గదుల్లో కూడా బోల్డు మొక్కలకి చోటు కల్పిస్తారు. ఇంకా స్ప్రింగ్ వస్తూనే ఊర్లో ఉన్న ఉద్యానవనాలన్నీ కళకళలాడిపోవడమే కాకుండా రకరకాల మొక్కల, పువ్వుల ప్రదర్శనలు నిర్వహిస్తుంటారు. అసలే మొక్కలంటే మహా ఇష్టమేమో నాకీ విషయం ఇక్కడ చాలా నచ్చేస్తుంది.

మనకైతే మామిడి పళ్ళు , మరుమల్లెలు, తాటి ముంజెలు, మండే ఎండల తర్వాత చల్లటి చిరుజల్లుల్లో తడిపేసే మేఘాలు, ఉరిమే మెరుపులు, మళ్ళీ వాటి వెనకాలే శారద రాత్రులు, పారిజాతాలు, మంచు తెరలు, ముద్దబంతులు..... అదే ఇక్కడైతే శిశిరపు వర్ణచిత్రాలు, పొగ మంచు గారడీలు, మంచు పూల వానలు, మోడులైపోయిన చెట్లు, మళ్ళీ చలిని పారద్రోలుతూ మొగ్గ తొడిగే చెట్లు, నిదురించిన పచ్చదనాన్ని మేలుకొలుపుతూ వెలికి వచ్చే లేలేత చివుళ్ళు , రంగురంగుల

పుష్పు జాతులు, అవి వెదజల్లే సుగంధాలు, వాటి చుట్టూ రివ్వున తిరుగుతుండే రంగు రంగుల సీతాకోకచిలుకలు, తుమ్మెదలు.....
అక్కడా ఇక్కడా ఋతువుల రంగూ రూపూ వేరైనా ప్రకృతి తత్త్వం ఒక్కటే కదా! సంబరం వెంటే నిశబ్దం, కష్టం వెంటే సుఖం, నవ్వు వెంటే ఏడుపు, ఎదురుచూపుల వెంటే కలయిక, శిశిరం వెంటే వసంతం.. ఇదేగా జీవన చక్రం!
ఏదేమైనా బాధ తర్వాత ఎదురొచ్చే సంతోషం, శరత్కాలం తర్వాత నవవసంతం మోసుకొచ్చే సంబరపు రుచి కాస్త ఎక్కువ తీపి కదూ!

:-)

మరో దోసెడు పువ్వుల పరిమళాలు వచ్చే నెలలో..

COMMENTS